

1. **Přímý překlad** – užíval se tam, kde pův. něm. PJ bylo jasné, a etymologicky průhledné. Překlad umožnil uchovat kontinuitu starého a nového jména, což bylo zárukou, že PJ budou spolehlivě plnit své onymické funkce (identifikační, orientační). Např. *Bílá skála – Weissen Felsen, Weissenstein*. Za přímý překlad se pokládají i případy typu *U tří křížů – Drei Kreuz Berg, Bílý kříž – Beim Weissen Kreuz*, kdy se liší pův. a nové PJ pádem a ne/přítomností předložky; něm. PJ byla většinou složená (kompozita), čeština častěji odvozuje: proto sem patří i typ *Hřeben – Kamberg, Stražiště – Hutberg*. Z MJ jsou to např. MJ *Glasberg – Sklená, Valdorf – Lesná, Lichtvard – Světlá, Sandhýbl – Písečná*.
2. PJ se však velmi často opakují a mapy přece jen vyžadují větší pestrost, protože zachycují rozsáhlejší území než katastr jedné obce. Proto bylo třeba volit za opakující se jména různé překlady – tzv. **překlady volné**: vychází se z významu německého jména, ale česky se hledá jiný způsob vyjádření. Např. časté PJ *Galgenberg* je překládáno nejen jako *Šibeničník, Šibeničný vrch*, ale i metaforicky, např. *Na spravedlnosti*; pod. *Spitzberk – Špičník, Špička, Homole, Baba*.
3. **Rebohemizace** – mnohá pův. česká PJ byla německy mluvícími obyvateli přejata a pouze adaptována výslovnostně. Docházelo tedy k navracení původní české podoby: *Bystřice > Wistriz* (poněmč.) > *Bystřice, Hůrka – Harke*; u dvouslovných názvů mohl být do něm. přeložen název jen částečně: např. *Žižkův příkop – Žiška Graben*. MJ *Najfunk* nahrazeno *Stříbrné Hory*, což je pův. PJ podle bývalé těžby stříbra.
4. Vytvoření českého pomístního jména **názvukem** na německé PJ, postup ojedinělý: *Koppe – Kupa, Bílý Vrch – Bileberg*; MJ *Heindorf – Hejnov*.
5. **Tvoření nových jmen** na předloze nezávislých se uplatňuje tam, kde bylo pův. něm. PJ nesrozumitelné (*Perbil – Jahodník*) nebo u PJ obsahujících VJ osoby (*Franzensberg – Táhlý vrch*), nebo kde se PJ jevilo jako příliš feudální (*Kaiserberg – Srázný vrch*); MJ *Friedberg – Žulová*. Nově vzniklé názvy byly nejčastěji motivovány tvarem objektu (*Homole-Klunger Berg*), polohou (*Dolní cesta-Hirschweg*), porostem (*Bezinky-Hollerberg*), blízkým objektem (*Za cihelnou-Weinfelder*)
6. Často se **PJ** tvořila **od MJ**, protože jejich prostřednictvím mohla jednoznačně lokalizovat a identifikovat (*Ašský rybník – Asch Bach, Nejdecký Špičák – Spitzberg, Chlumská hora – Klum Berg*). Zvláště se z MJ tvoří přívlastky, výhoda – přesná lokalizace a apelativní základy se pak mohou opakovat. Jelikož je tento model pojmenování typický a přirozený jak pro německá, tak pro česká jména, taková nově vytvořená jména dobře zapadala do anoikonymického systému.

Mezinárodní organizace

International Council of Onomastic Sciences (ICOS; <http://www.icosweb.net/>)

Periodika:

- od r. 1960 začal vycházet jediný český onomastický časopis **Zpravodaj Místopisné komise ČSAV** (zkratka ZMK), od r. 1983 byl přejmenován na **Onomastický zpravodaj** (zkratka OZ), od 1995 na **Acta onomastica** (AO)
- jako jeho příloha vychází nepravidelně *Onomastické práce* (dosud 4 svazky)
- **Historická geografie** - vydává Historický ústav AV ČR Praha od r. 1968
- mezinárodní onomastický časopis **Onoma** vychází v Belgii

Vybraná literatura k tématu:

Lutterer, Ivan: K sedmdesátému výročí založení Místopisné komise ČSAV. OZ, 24, 1983, s. 10-21

Hanzalová, Libuše: Revize pomístního názvosloví po r. 1945. ZMK, 16, 1975, s. 600-605

Šmilauer, Vladimír: Revize českých pomístních jmen. NŘ, 40, 1957, č. 9-10, s. 260-277